

1. Čím žila naše rodina v 70. a 80. letech?

„Určitě jsme žili režimem KSČ. Já jsem žil sportováním např. tenis fotbal. Na rozdíl od této doby nebyly žádné hřiště, nebylo tady vůbec nic. Musel jsem mít nějaké kroužky, které byly v určitých budovách. Bylo zakázané nosit různé věci, které ukazovali na jinou víru např.: řetízky, na kterých byl křížek, protože poukazoval na víru v Boha a to znamená, že nevěříme v je.“

2. Co se říkalo doma o režimu a co se nesmělo říkat na veřejnosti?

„My osobně jako děti jsme nic nevěděli, ale tatínek nám říkal, že nesmíme na veřejnosti pochybovat o režimu. Táta byl samozřejmě v Komunistické straně Československa, protože bychom nemuseli dostat ani byt, nemusel jsem se dostat na školu, mohli nás dokonce i zabít. SSSR v této době bylo obrovské, ne jak si ho pamatuji dnes. Bylo to Rusko a okolní státy jako Ukrajina, Litva, Lotyšsko atd.“

3. Byl jsi v nějaké mládežnické organizaci?

„Ano, byl jsem v organizaci Pionýr. Scházeli jsme se jednou až dvakrát týdně. Nosili jsme červené šátky a modré košile. Bylo to vlastně příprava na vstup do KSČ, ta vlastně byla taky pod jinou vládou. Kdyby si nás rozdělili jinak a my vpadli do západu a ne do východu, mohli bychom být na jiné úrovni, než jsme dnes.“

4. Cvičil jsi na spartakiádu?

„Ano, to musel každý. Cvičili jsme všichni ze škol. Každý jsme museli umět tu stejnou sestavu, aby to vypadalo k světu. Já jsem osobně cvičil s tenisovými páčkami. Ze všech škol se vybralo potom asi 10 000 nejlepších, kteří se dostali na Strahov, to bylo největší stadion v Praze, které mělo větší rozlohu než 4 fotbalové hřiště. Mě už to přestalo bavit, tak jsem se na Strahov ani nesnažil dostat.“

5. Koupil sis někdy něco v Tuzexu?

(smích) „Ne, nekoupil. Bylo to hodně drahé a my jsme neměli peníze. Ani žádný poblíž Tuzex nebyl, nejbližší byl asi v Hradci Králové a my jsme neměli auto. A v Tuzexu se neplatilo penězi, co jsme měli my, tam se platilo Bonama. Vždycky jsem si přál koupit rifle. My jsme měli pouze šitý věci od babičky nebo od mamky. Ještě byl jeden obchod a ten měl zkratku ESO, což znamenalo ekonomicky silné potraviny, ze Z se to všechno dováželo. Já jsem třeba sbírat plechovky od Koly, protože to jsme nikdy neměli.“

6. Proč jste stáli celé dny v obchodě a měli jste nějaké podpultové zboží?

„Ne, neměli jsme podpultové zboží. To měli jenom ti, co měli hodně peněz. Nebyly vůbec velké obchody, jak je teď třeba Kaufland. My jsme měli něco, jak byl Kolouch. Nejvíce, čeho jsme měli, byla zelenina, protože sousedka ji prodávala a vždy nám něco dala. A ovoce, to jsme měli jenom na Vánoce. To tat'ka stál někde ve frontě, mamka stála někde jinde, já jsem stál zase někde jinde, abychom měli co jíst alespoň na Vánoce.“

7. Co se Ti vybaví, když řeknu heslo: „KDO NEKRADE, OKRÁDÁ RODINU!“?

„Takže. My jsme samozřejmě také kradli, protože se říkalo, že všechno je všech. Tak jsme pochopili, že si můžem brát všechno od všech, a že nic nikomu nechybí.“

8. Co jsi poslouchal v 70. a 80. letech?

„Já jsem byl ještě malé dítě, tak jsem neměl oblíbenou kapelu. Můj tatínek měl, ale rád ABBA nebo Boney M. Znal od nich snad každou písničku. Já teda v této době ABBU nesnáším, ale třeba jsem ho taky měl rád, když jsem byl ještě malý.“

9. Poslouchal jsi zahraniční rádio?

„Ano, určitě jsme poslouchali. Poslouchali jsme Český rozhlas Československé republiky. Byl ovládnutý komunistama. Neříkali pravdu a ovládala ho cenzura. Celý den jsme raději poslouchali polské rádio, protože tam hráli i cizí písničky.“

10. Kdo zvítězil ve volbách v této době?

„Vždy zvítězila KSČ. Myslím si, že ostatní strany byly zakázané. Nechápu, proč ty lidi k těm volbám chodili, asi nevěděli, co jsou komunisti za sv****“

11. Co to znamenalo normalizační prověrky a jaké měli důsledky?

„Prověřovali, jestli se hodíš a jestli se vyhovuješ straně KSČ. Já jsem osobně žádnou prověrku nezažil. Mělo to ale důsledky, že by nás mohli vyhodit z bytu, nemohl jsem chodit do školy a moji rodiče by byli vyloučeni ze strany KSČ, což by bylo úplné vyloučení ze společnosti.“

12. Kdo to byl disident?

„Byli to lidé, kteří aktivně vystupovali proti režimu. Nebáli se vystupovat na veřejnosti a říkat jenom pravdu. Díky tomuhle byli zatýkáni a zabíjeni. Nebo měli také možnost odjet do ciziny v několika případech.“

13. Postihl vás nějak významně výbuch jaderné elektrárny?

„Určitě nás postihl a ne jen nás. Postihl snad celou Evropu. Uvolnil se mrak radioaktivních částic, který způsobil, že se rodily postižené děti a rostly hodně houby, ale ty byly také radioaktivní. Nikdo nám ale neřekl, že nemáme sbírat ty houby, anebo, že je to nebezpečné pro zdraví. Všechno se prostě snažili ututlat.“

14. Jaké máš pocity ze 70. a 80. let?

„Určitě záporné. Byly to nejhorší léta, které Česká republika zažila. Nebylo to vůbec dobré období ani pro nás, ani pro ostatní lidi, které padli pod nadvládu komunistů.“